

Gabriela Tess

**Bulgăraș Pătat
pleacă de acasă
pe nepusă masă**

Ilustrații:

Tudor-Alexandru Vlad

(clasa a II-a B, Școala Gimnazială Nr. 280 București)

Robert Alexandru Tarla

(clasa a II-a B, Școala Gimnazială Nr. 280 București)

Cuprins

Bulgăraș Pătat pleacă de acasă pe nepusă masă	7
Șapte zâne, toate bune, aduc binele în lume	13
Zmeul Vânt-turbat rău s-a mâniat	22
Roșcovanul din zăvoi vine mereu pe la noi	29
Toți primesc de Paști un ou de la iepuraș cadou	33
Vocabular	43

Bulgăraș Pătat pleacă de acasă pe nepusă masă

Bulgăraș Pătat s-a strecurat în grădină, s-a plimbat agale printre lalele frumușele, pe sub primule strălucitoare ce se răsăteau la soare, a mers legănat pe sub liliacul în alb înveșmântat și s-a oprit pe un mușuroi înălțat. Acolo își petrecea după- amiezile stând la soare, în miros de floare și gândind la cine știe oare... Astăzi însă, Bulgăraș Pătat avea chef de joacă și, neavând cu cine se juca, începu să-și urmărească plictisit coada. Și se tot învârti încercând, până când obosi și-și zise suspinând:

—Păcat de ziua aceasta frumoasă! Și o porni de acasă.

Trecu la vecini. Privi suspect încolo și înapoi căci teama nu-i dădea pace. Îl știa pe Lăbuș cel uriaș, fioros, cu gâtul gros, cu voce tunătoare de te alunga în lumea mare. Dar Lăbuș nicăieri!

— „Acum e bine!” își zise piscoiașul în sine. „Să trec mai departe, să întâlnesc un fârtate sau, poate, o amică, să-nfrunt lumea fără frică!”. Și păși cu mersul lin, clătinându-se puțin, temător, dar hotărât, către curtea următoare unde putea întâlni pe drăguța inimii: Suzi, pisicuța drăgălașă, cu care uneori o pornește de acasă, peste văi și peste dealuri, pe coclauri.

— Suzi! Suzi! Ieși odată că am chef să hoinărim până obosim!

Și Suzi se ivi. Privea din fereastră și clipea frumos, unduindu-se drăgăstos.

— Ieși odată! Să colindăm lumea toată! Aventura să înceapă!

— Stai să beau un pic de apă!

Sări deodată cu grație, fără o vibrație, în grădina înflorită și se îndreptă grăbită către Bulgăraș Pătat, zicându-i cu nonșalanță:

— Soarele e în balanță! Este vremea să plecăm, aventura s-o urmăm!

Și porniră așadar, unul lângă altul, o pisică frumoasă și grațioasă și un pisoi drăgălaș, în relaș, neștiind că lumea-i mare și, uneori, o plimbare atrăgătoare poate avea neplăceri și poate cauza dureri.

—Ce frumos e în pădure! Și sunt mure!

—Și insecte mii și mii! Câte bucurii!

Dar, pe când mergeau așa, iată pe cărare o făptură mare, cu rânjet fioros, un lup dușmănos.

—Unde ați plecat, copiii?

—Eu... noi...

—Nici nu vreau să știu prea mult că mi-e foame și n-am timp să vă ascult. Nu mă voi sătura cu voi, dar voi rezista mai apoi. Trec la masă chiar acum! zise lupul și se pregăti a se rezezi.

Dar eroii noștri țuști! au urcat ca din puști în copacul cel înalt, tremurând cu-nfrigurare de spaima cea mare.

Lupul mult s-a necăjit, dar până la urmă a fugit în treaba lui ca să caute alți pui, iar biata Suzi și bietul Bulgăraș Pătat au stat ce au mai stat și au cuvântat:

